

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. O. Melniciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Raisa Apolschii împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă:

La 05 mai 2021 Raisa Apolschii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 24 februarie 2021 a depus cerere la CTAS Centru mun. Chișinău, în vederea stabilirii pensiei de funcționar public.

A susținut că la 07 aprilie 2021, prin decizia CTAS Centru mun. Chișinău nr. 4046, i-a fost refuzat în solicitare, indicându-se că nu are întrunit stagiul special de funcționar public la 01 ianuarie 2017.

A menționat că, nefiind de acord cu decizia CTAS Centru mun. Chișinău din 07 aprilie 2021, a depus cerere prealabilă la Casa Națională de Asigurări Sociale, însă prin răspunsul nr. A-735/21 din 21 aprilie 2021, cererea prealabilă a fost respinsă.

A considerat că prin refuzul pârâtului de a-i stabili pensia de funcționar public, i se încalcă dreptul prevăzut de art. 44 alin. (1) din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii, în vigoare pînă la 31 decembrie 2016.

A indicat că din prevederile art. 11 din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998 rezultă că, sistemul public de pensii se organizează și funcționează pe principiile sistemului public de asigurări sociale prevăzute la art. 3 din Legea nr. 489 din 08 iulie 1999 privind sistemul public de asigurări sociale.

A reținut că, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156/1998 rezultă că, dreptul la pensie îl are persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege. Dreptul la pensie este imprescriptibil.

A invocat prevederile art. 44 alin. (1) din Legea nr. 156/1998, în vigoare pînă la 31 decembrie 2016, potrivit căroră, asiguratul cu statut de funcționar public care a realizat stagiul de cotizare prevăzut la art. 42 alin. (1) și (11) și confirmă un stagiul de cotizare în serviciul public de cel puțin 15 ani beneficiază de dreptul la pensie la atingerea vârstei specificate la alin. (2) din prezentul articol.

A notat că, prin Legea nr. 290/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/1998, care a intrat în vigoare la 01 ianuarie 2017, a fost abrogat capitolul VI, unde erau prevăzute normele de stabilire a pensiei funcționarului public.

A relevat că, art. VIII alin. (6) din Legea nr. 290/2016 stipulează că, prevederile prezentei legi nu se aplică funcționarilor publici care, la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, au realizat stagiul de cotizare de 33 de ani bărbați și de 30 de ani femei și de cel puțin 15 ani în serviciul public. Funcționarii publici menționați vor exercita dreptul la pensie în conformitate cu prevederile în vigoare ale capitolelor V și VI din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, pînă la momentul adoptării prezentei legi.

A considerat că, la caz, instanța de judecată urmează să determine dacă la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 290/2016, reclamanta întrunea sau nu stagiul de cotizare de 30 ani și de cel puțin 15 ani în serviciul public.

A menționat că, în conformitate cu pct. 10 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 412/2004, stagiul total de cotizare se stabilește în temeiul Regulamentului cu privire la modul de calculare și confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiei. Iar potrivit pct. 11 din Regulamentul enunțat, la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice se iau în considerare numai perioadele de activitate reală în autoritățile administrației publice, în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995 (abrogată la 01.01.2009) și a Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

A specificat că art. 48 alin. (3) din Legea nr. 514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, în redacția Legii nr. 191 din 08 mai 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare din 31 mai 2003, prevede că grefierul instanței judecătorești are statut de funcționar public.

A constatat că, pînă la abrogarea Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995, prin raportare la prevederile pct. 11 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 412/2004, la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice se iau în considerare numai perioadele de activitate reală în autoritățile administrației publice, în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995.

A reținut faptul că, Legea serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995 a fost abrogată la 01 ianuarie 2009, în sensul pct. 11 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 412/2004, la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice, urmează să se ia în considerație și perioada de timp cât a activat în funcție de grefier al instanței judecătorești, deoarece asupra funcției de grefier se extindea, începând cu data de 31 mai 2003, sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995.

A considerat că, este irelevant faptul că pînă la 31 mai 2003 asupra funcției de grefier nu se extindea sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995, atît timp cît, în sensul pct. 11 din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 412/2004, la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice se iau în considerare numai perioadele de activitate reală în autoritățile administrației publice, în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995.

A remarcat că, în condițiile în care Legea serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995 a fost abrogată începând cu 01 ianuarie 2009, beneficiază de dreptul de stabilire și plată a pensiilor funcționarilor publici persoanele care au activat în autoritățile administrației publice, în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995.

A menționat că este relevant faptul că, atît timp cît Legea serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995 a fost în vigoare pînă la 01 ianuarie 2009, funcția de grefier era atribuită, prin efectul legii, la categoria funcțiilor publice, ceea ce înseamnă, la caz, că perioada 08 decembrie 1981 – 22 august 1988, în care a activat în funcția de grefier al instanței judecătorești, urmează a fi luată în calcul la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice.

A notat că, conform pct. 69 din Regulamentul privind modalitatea de calculare a pensiilor și modalitatea de confirmare a stagiului de cotizare pentru stabilirea pensiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 165/2017, stagiul de cotizare realizat pînă la introducerea evidenței individuale de asigurări sociale (pînă la 01.01.1999) se confirmă prin carnetul de muncă sau prin alte documente eliberate în modul stabilit.

A indicat că, potrivit înscrierilor din carnetul de muncă, se confirmă faptul că, în perioada 08 decembrie 1981 – 22 august 1988, a activat în funcția de grefier al judecătorești, corespunzător, această perioadă de activitate urmează a fi luată în calcul la calcularea stagiului de cotizare realizat în funcții publice.

A solicitat reclamanta anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău privind respingerea cererii în stabilirea pensiei nr. 91/2021/4046 din 07 aprilie 2021; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să stabilească și să achite reclamantei pensia de funcționar public, începând cu 24 februarie 2021 pe viitor.

Prin hotărârea din 20 iulie 2021 a Judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă integral acțiunea depusă de Raisa Apolschii, a fost recunoscut ca ilegal refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, expus în decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău nr. 91/2021/4046 din 07 aprilie 2021 privind respingerea cererii în stabilirea pensiei. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să stabilească și să achite Raisa Apolschii pensia de funcționar public, începând cu 24

februarie 2021 pe viitor, cu includerea în stagiul serviciului public a perioadei de activitate în funcție de grefier al instanței judecătorești de la 08 decembrie 1981 până la 22 august 1988, la calcularea pensiei ca funcționar public și stabilirea pensiei de funcționar public Raisei Apolschii (f.d.76-83).

La 20 iulie 2021 Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat hotărârea motivată a primei instanțe, iar la 18 august 2021, prin intermediul adresei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus motivarea apelului (f.d.86, 87, 88-90).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 111, 112-122).

În consolidarea soluțiilor prima instanță și instanța de apel au reținut că Raisa Apolschii a activat în calitate de grefier, în cadrul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău începând cu 08 decembrie 1981 până la 22 august 1988.

Prin ordinul nr. 154-k din 29 august 1988, Raisa Apolschii a fost angajată în funcție de translator al Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, activând până la 10 mai 1989.

Prin ordinul Ministerului Justiției nr. 37 din 30 iunie 1989 Raisa Apolschii a fost numită judecător în cadrul Judecătoriei sectorului Ciocana, municipiul Chișinău, activând până la 07 iunie 1994, conform hotărârii Parlamentului nr. 142-XII din 07 iunie 1994.

Conform procesului verbal nr. 6 din 23 iunie 1994 Raisa Apolschii a fost primită în membrii Colegiului avocaților din Republica Moldova, cu locul în biroul de asistența juridică sectorul Ciocana, mun. Chișinău.

Potrivit procesului verbal nr. 4 din 30 aprilie 1998 Raisa Apolschii a fost transferată de la biroul de avocați a sectorului Ciocana la biroul de avocați specializat.

Prin procesul verbal nr. 6 al Comisiei de Licențiere din 08 iulie 2003, a fost suspendată activitatea de avocat, începând cu data de 04 iulie 2003.

Prin hotărârea Parlamentului nr. 278-XV din 04 iulie 2003 Raisa Apolschii a fost numită în funcția de avocat parlamentar, director al Centrului pentru Drepturile Omului din Moldova.

Conform hotărârii Consiliului Baroului Avocaților nr. 02 din 26 februarie 2010, Raisa Apolschii și-a reluat activitatea de avocat în cadrul Baroului de Avocați din Republica Moldova, iar potrivit procesului verbal nr. 12 din 29 decembrie 2010 și-a suspendat activitatea.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 31 din 24 decembrie 2010, a fost validat mandatul de deputat în Parlamentul Republicii Moldova de legislatura a XIX a dnei Raisa Apolschii.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 29 din 09 decembrie 2014, a fost validat mandatul de deputat în Parlamentul Republicii Moldova de legislatura XX a dnei Raisa Apolschii.

Prin hotărârea Parlamentului nr. 339 din 14 decembrie 2018, dna Raisa Apolschii a fost numită în funcția de judecător al Curții Constituționale.

La 24 februarie 2021 Raisa Apolschii a depus cerere la Casa teritorială de asigurări sociale Centru, mun. Chișinău privind stabilirea pensiei (f.d. 33).

Prin decizia Casei teritoriale de asigurări sociale Centru mun. Chișinău nr. 91/2021/4046 din 07 aprilie 2021 a fost refuzat dnei Raisa Apolschii în stabilirea pensiei (f.d. 31).

Prin cererea prealabilă din 08 aprilie 2021 dna Raisa Apolschii a contestat decizia Casei teritoriale de asigurări sociale Centru mun. Chișinău nr. 91/2021/4046 din 07 aprilie 2021, prin care i-a fost refuzat în stabilirea pensiei (f.d. 61-62).

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. A-735/21 din 21 aprilie 2021 i-a fost refuzat dnei Raisa Apolschii în anularea deciziei Casei teritoriale de asigurări sociale Centru mun. Chișinău din 07 aprilie 2021 și stabilirea pensiei deoarece nu există teme de drept în vederea includerii în stagiul serviciului public perioada de activitate în funcție de grefier al instanței judecătorești pentru perioada 08 decembrie 1981 până la 22 august 1988 (f.d. 65-66).

Instanțele inferioare au conchis că organul de asigurări sociale eronat a considerat că până la data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr.1399/2003, grefierul se ocupa cu deservirea tehnică a instanței de judecată, din care considerent perioada de activitate a Raisa Apolschii în perioada 08 decembrie 1981 până la 22 august 1988 nu poate fi luată în calcul ca stagiul de cotizare în serviciul public.

În această consecvență, conducându-se de prevederile art. 481 alin. (2) din Legea privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995, în redacția Legii nr. 191/2003, Hotărârea Guvernului nr. 1399/2003, art. 47 lit. b) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, pct. 13 lit. b) din Regulamentul cu privire la modul de stabilire și plata pensiilor funcționarilor publici, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 412 din 22 aprilie 2004 și art. 29 alin. (2) din Legea serviciului public nr. 443 din 04 mai 1995 (în vigoare până la 01 ianuarie 2009), instanțele inferioare au ajuns la concluzia că Casa Națională de Asigurări Sociale neîntemeiat a refuzat Raisa Apolschii în stabilirea pensiei de funcționar public și are obligația să emită actul administrativ individual favorabil în privința acesteia despre stabilirea pensiei de funcționar public începând cu data de 24 februarie 2021, cu includerea perioadei de îndeplinire a funcției de grefier începând cu 08 decembrie 1981 până la 22 august 1988.

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2021 a fost notificată Casei naționale de Asigurări Sociale la 02 februarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (f.d.128).

La 11 februarie 2022, prin intermediul adresei electronice, cu respectarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2) din Codul administrativ, a fost expediată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, anularea deciziei din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi decizii (f.d.129, 130-133).

În motivarea recursului a invocat că perioada de activitate în funcție de grefier al instanței judecătorești se consideră funcție publică doar începând cu 28 noiembrie 2003,

data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1399/2003 prin care au fost incluse în Clasificatorul unic al funcțiilor publice.

La calcularea stagiului de cotizare în serviciul public se i-a în considerare activitatea în autoritățile publice în funcțiile asupra cărora se extinde sfera de acțiune a Legii serviciului public nr.443/1995, în vigoare de la 01 ianuarie 1996 și abrogată în 2008.

Astfel, recurenta a menționat că la momentul actual în Republica Moldova vechimea în muncă ca funcționar public se stabilește prin două acte normative:

1. Clasificatorul unic al funcțiilor publice adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 151/2001;

2. Nomenclatorul autorităților publice care au activat până la punerea în vigoare a Legii nr. 433/1995 și al funcțiilor publice din cadrul lor adoptat prin Hotărârea Guvernului nr. 412/2004.

Din dispozițiile acestor acte normative se deduce cert că Clasificatorul unic al funcțiilor publice nu are efect retroactiv și se răsfrânge asupra activităților stabilite din momentul adoptării lui, iar Nomenclatorul autorităților publice care au activat până la punerea în vigoare a Legii nr. 433/1995 și al funcțiilor publice din cadrul lor are efect retroactiv pe perioadele indicate în el.

Astfel, recurenta a menționat că Nomenclatorul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 nu prevede funcția de grefier al instanței judecătorești ca activitate în serviciul public, iar drept consecință activitatea Raisei Apolschii în perioada 08 decembrie 1981 până la 22 august 1988 nu poate fi considerată funcție publică. Or, perioada de activitate în funcția de grefier al instanței judecătorești până la 31 mai 2003 este funcție raportată la categoria de lucrători, care efectuează deservirea tehnică ce asigură funcționarea autorităților publice (poziția 11 a Nomenclatorului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 151/2001).

Prin urmare, Casa Națională de Asigurări Sociale a considerat că instanțele inferioare eronat au constatat ilegalitatea refuzului organului de asigurări sociale de a stabili Raisei Apolschii pensie de funcționar public și au obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual favorabil în privința acesteia despre stabilirea pensiei de funcționar public începând cu data de 24 februarie 2021, cu includerea în stagiul serviciului public a perioadei de activitate în funcție de grefier începând cu 08 decembrie 1981 până la 22 august 1988.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 decembrie 2021 și la 02 februarie 2022 a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală (f.d. 128).

În condițiile enunțate, recursul motivat depus la 11 februarie 2021, prin intermediul adresei electronice, este în termen (f.d. 129, 130-132, 133).

La 21 februarie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Raisei Apolschii copia recursului motivat depus de Casa Națională de Asigurări Sociale cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței.

La 11 aprilie 2022, Raisa Apolschii a depus referință la recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)- f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, §39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru